

PRECS I PREGUNTES

No investeixen

És evident que la retirada de les tropes espanyoles de l'Iraq és una notícia molt ben rebuda per la mateixa opinió pública que ha fet president José Luis Rodríguez Zapatero contra tot pronòstic.

Està clar que la invasió i ocupació de l'Iraq està resultant criminalment –i estúpidament– sagnant, i és cert, a més, que aquesta acció ha liquidat per a molt de temps els tímids intents d'organitzar una legalitat internacional que posés algun límit moral a la llei de la selva per la qual s'han regit els estats des de sempre.

Però aquests derrapatges de la política exterior espanyola demostren que aquest estat que ens va venir a veure per la part d'Almansa és una estructura genèticament incompetent. Espanya és un país que, des del segle XVIII, ha passat, ciclotòmicament, de l'aïllacionisme pacifista a l'agressivitat tardoimperial. D'inhibir-se de la Primera Guerra Mundial a enviar voluntaris feixistes a la Segona, d'atacar el Marroc (una constant des de finals del segle XIX fins fa dos estius) a xiular i mirar el cel respecte al Sàhara Occidental, d'entrar a l'OTAN ràpid i com fos a arregar els soldats i la bandera del toro i arrencar a córrer al crit de "dallonses l'últim".

Els que vivim aquí ja coneixem quin pa s'hi dóna i quina mena de gent ha ocupat, històricament, el poder a Madrid. Però és impossible que altres estats –tant o més cíncics, segur, però més seriosos– prenguin realment en consideració els espanyols més enllà de la conjuntura. Sobretot ara que al toro se li han vist tan bé aquells collons tan grossos mentre fugia cap a on es pon el sol.

Salvador Cot

La crònica

Una Terra sense diners i un Fòrum sense pa

Dimarts, 27 d'abril

Terra Mítica, al límit. Dies després que un parell d'institucions financeres hagen iniciat el procés judicial d'embargament contra el parc temàtic Terra Mítica, Joan Ignasi Pla, secretari general del PSPV, ofereix al president de la Generalitat Valenciana un pacte polític per salvar el parc de la fallida. La realitat és que aquest complex d'oci travessa una situació financera molt delicada. Des de l'any 2000, quan va obrir les seues portes, no ha deixat d'acumular pèrdues, i les dues grans caixes d'estalvi valencianes, la CAM i Bancaixa, no han deixat d'aportar fons sense cap perspectiva de rendibilitat. El projecte més faraònic d'Eduardo Zaplana podria fins i tot desaparèixer si no s'hi posa solució. De moment, l'única que s'hi ha trobat és que les caixes llancen diners sense parar a un pou sense fons.

El Tram verd. El portaveu de CiU a l'Ajuntament de Barcelona, Xavier Trias, denuncia que la gespa per on circulen els nous tramvies, coneguts com TramBaix (perquè connecta amb el Baix Llobregat) i TramBesòs, sigui considerada zona verda. Concretament, segons Trias, la gespa de l'espai reservat als tramvies representa un 13% de les noves zones verdes que l'Ajuntament ha de fer en quatre anys, segons el Pla d'Actuació Municipal (PAM) 2004-2007. Per a Trias, "considerar zona verda la gespa sota el tramvia és com qualificar els semàfors d'enllumenat públic".

Garzón parla de reconciliació al Fòrum. El jutge de l'Audiència Nacional, Baltasar Garzón, participarà en un dels Diàlegs del Fòrum Universal de les Cultures, concretament en el titulat "Conflictes: prevenció, resolució, reconciliació", segons explica ell mateix en la presentació del Fòrum a Madrid. Garzón no concreta si utilitzarà l'exemple de la seva experiència del 1992 contra l'independentisme i quins conceptes de "prevenció" i "reconciliació" va fer servir en

aquella ocasió, però apunta una opinió: "La reconciliació es construeix des de la resposta prèvia de la justícia." O prèvia a la justícia, com quan es vulnera la presumpció d'innocència.

Dimecres, 28 d'abril

La crisi d'Els Verds. Carles Arnal, el diputat de l'Entesa a les Corts Valencianes elegit gràcies al pacte subscrit entre Esquerra Unida i Els Verds, anuncia que abandona aquesta darrera formació política. Els Verds van presentar-se a les eleccions valencianes per mà d'EUPV, però després David Hammerstein, perdor de les primàries enfront d'Arnal, va ser el gran artífex del pacte a les estatals amb el PSOE. Ara serà eurodiputat en la llista socialista. És el darrer tomb d'una formació que ja ha tingut pactes amb totes les formacions progressistes valencianes.

Guerra oberta en el PSIB. No s'ha esperat ni tan sols a les eleccions europees. La larvada guerra entre les tribus socialistes esclata. Els crítics a Francesc Antich s'organitzen a Mallorca sota el lideratge del secretari d'organització balear, Damià Cànoves. En principi, l'objectiu és disputar el control de l'agrupació socialista de Mallorca, però ja no es decarta res i podrien presentar guerra contra Antich. La posició que prengui la presidenta del grup parlamentari i del Consell menorquí, Joana Barceló –que és el valor cada cop més sòlid i únic sense discussió en el si del socialisme balear– serà decisiu per saber què pot passar al congrés, que se celebrarà al juliol.

Dijous, 29 d'abril

La primera topada. El Govern espanyol i el de la Generalitat Valenciana mantenen el primer contacte per parlar del transvasament de l'Ebre. El president Camps va a Madrid per reunir-se amb la ministra de Medi Ambient, Cristina Narbona. El resultat de la reunió no satisfà Camps. Narbona ofereix una in-

Dalt, el president de la Generalitat Valenciana, Francesc Camps, i la ministra de Medi Ambient, Cristina Narbona, que es van reunir a Madrid per parlar del transvasament de l'Ebre. Camps assegura que recorrerà als tribunals si el Govern espanyol, com ha dit, deroga el transvasament. A sota, el Tram-Baix, que circula sobre una catifa de gespa. L'Ajuntament de Barcelona la considera zona verda.

versió de 2.200 milions d'euros per al País Valencià i Múrcia (l'altra comunitat més interessada en el transvasament) i un pla per aconseguir 340 hectòmetres d'aigua a través de dessalació, reutilització i estalvi d'aigua. Camps, contrariat, assegura que la proposta de la ministra és una "agressió als interessos dels valencians" i anuncia que la Generalitat recorrerà als tribunals. De moment, però, la ministra ja ha dit que el Govern espanyol derogarà el transvasament de l'Ebre en un termini d'un mes. La reunió ha estat només la primera "trobada".

Divendres, 30 d'abril

Acampallengua 2004. Els Joves de Mallorca per la Llengua preparen i presenten l'Acampallengua 2004, que se celebra enguany a Pollença aquests dies 7 i 8 de maig. Amb aquesta trobada, de discussió, debat, reivindicativa i lúdica, els joves mallorquins preocupats pel ca-

talà expressaran el seu rebuig a les polítiques lingüístiques portades a terme pel Govern balear, al qual ja han manifestat el seu malestar en diverses ocasions, sense cap èxit.

El pa que s'hi dóna. Als forns de Barcelona ja es pot trobar el pa del Fòrum, amb forma de mà i amb cinc farines dels cinc continents, un símbol de la barreja de cultures. Si voleu entrar al Fòrum, però, no el compreu a fora. Els porters i/o vigilants de seguretat us el prendran, ja que al Fòrum Universal de les Cultures no es pot entrar amb menjar. Ni que sigui un entrepà amb pa de Fòrum i embotits dels cinc continents.

A dins, això sí, es podrà gaudir de menús interculturals —que prometen que seran saborosos— al preu d'entre 15 i 20 euros. Els organitzadors no han especificat encara si s'hi podrà introduir menjar per als coloms —com és sabut, símbol universal de la pau— que s'hi puguin acostar.

Quina Europa?

Amb l'ampliació de la UE i les eleccions del 13 de juny entrem en un trimestre decisiu. S'inicia una negociació difícil de la situació econòmica per al període 2007-2013, en què està en joc el futur dels fons estructurals. No sembla que en aquests moments la UE estiga a l'altura de les esperances que hi van dipositar els ciutadans i ciutadanes.

La situació actual demostra que l'objectiu de plena ocupació per al 2010, fixat en la cimera de Lisboa, està cada vegada més lluny. El pacte d'estabilitat, el retall pressupostari, la reducció de les inversions productives, dels sistemes de pensions i dels drets socials, així com les reformes orientades a la privatització i a la desregulació, porten al retall dels drets laborals. Hi ha un dèficit democràtic i un insuficient desenvolupament de l'Europa social. El projecte de tractat constitucional podia haver estat una ocasió perfecta per a solucionar alguns d'aquests problemes; però el text proposat està molt lluny del model d'una Europa social i democràticament avançada; es tracta d'una reafirmació neoliberal que afecta el mercat laboral, les pensions, el sistema de salut... No arreplega el dret a la igualtat que, de la mateixa manera que en altres matèries, es reconeix segons "la tradició existent en cada estat membre". El model social se supedita a l'únic principi de l'economia de mercat. No es reconeix el caràcter plurinacional dels estats ni el dret d'autodeterminació dels pobles. Així doncs, des de l'esquerra hem d'apostar per una altra Europa possible, en el sentit que expressen els fòrums socials europeus, exigint debats entre la ciutadania i que el tractat constitucional siga sotmès a referèndum.

Gldria Marcos